

Professorat, famílies, penya-alumnat de 2n de batxillerat,...bona vesprada a tothom.

Bona vesprada i benvinguts a aquest nou i ocasional espai, el centre cultural La Marina del Grau cedit per l'Ajuntament de Castelló, que enguany substituirà a la nostra benvolguda sala d'actes; desafortunadament aquesta es troba en procés de reforma, millor dit en procés d'iniciar la reforma; tots desitgem que per al curs que ve estiga ja operativa. Agrair des d'ací a les persones que han fet possible aquesta cessió.

Malgrat això i com que el que importa no és el lloc sinó la companyia, la bona companyia, ens trobem igualment reunits l'últim cap de setmana de maig, per celebrar, una any més, l'acte de graduació de l'alumnat de 2n de batxillerat.

Però, qui és aquest alumnat? Com ha aconseguit arribar fins a aquest dia? Què s'espera d'ell a partir d'ara? Quina

empremta ha deixat al seu pas pel Penyagolosa? Us heu plantejat alguna vegada aquestes i altres qüestions? Doncs si no ho heu fet fins ara, és pot ser aquest el moment d'abordar-les,...perquè,... ja heu finalitzat un altre cicle acadèmic, ja heu donat eixe últim pas que us faltava, i per tant, sense quasi imaginar-lo, ja us heu convertit en persones crítiques, responsables i lliures, i alhora, sou capaces de trobar respostes, de demostrar la vostra validesa, de pensar amb criteri propi, i en definitiva, de buscar eixe equilibri tan difícil entre tots vosaltres i el món que us envolta.

Han passat ja quasi sis anys des que vaig entrar per la porta principal del centre i vaig començar el vostre periple per aquest institut públic, el Penyagolosa; un viatge carregat d'experiències, d'emocions,...de vegades exigent, treballós,...de vegades gratificant, fascinant,...però estic

segur que sempre enriquidor, propici i per descomptat inoblidable.

Durant tot el curs heu sigut l'exemple a seguir per als que ara romandran a l'institut; a partir d'ara heu avançat cap a una nova etapa i ja sou candidats a millorar la societat, a desfer greuges, a endreçar maldestres, i si us ho proposeu de veres, a canviar el rumb d'aquest món i fer-lo més just, més solidari i més sostenible. Continuem contemplant bocabadats una de les brutalitats més gran del món occidental d'aquest segle XXI amb la guerra a Ucraïna; durant les últimes dècades han hagut i estan encara havent altres inexplicables conflictes bèl·lics arrel del món; la violència masclista i el rebuig cap a col·lectius vulnerables i en risc d'exclusió social està convertint-se en una lacra en la nostra societat moderna i,...suposadament civilitzada.

I, què podeu fer vosaltres al respecte?...Doncs, moltes més coses del que us penseu. I per on podeu començar? Per

exemple, per discutir, per debatre, per fer dubtar, per expressar les vostres idees i argumentar els vostres pensaments,...en definitiva per fer un poc de dialèctica, us asseguro que esteu perfectament capacitats. Així, un a un i una a una, les vostres idees i els vostres raonaments poden arribar a molta, moltíssima gent. Ara bè, *“no és necessari dir tot el que es pensa,...el que sí és necessari és pensar tot allò que es diu”*. Així doncs, l'exemple i l'actitud personal és molt important, no espereu a que la resta us done el vistiplau...no val allò de dir, com que no estem tots d'acord lluitar pels ideals de les persones no serveix de res. I si us sembla difícil adoptar aquesta postura, us animo a reflexionar sobre les paraules que va dir una vegada el filòsof, orador, escriptor i polític Lluç Sèneca, allà pel segle IV abans de la nostra era: *“No ens atrevim a fer moltes coses perquè pensem que són difícils, però són difícils perquè no ens atrevim a fer-les”*.

Avui és el vostre dia, sou vosaltres els protagonistes, aprofiteu-lo, xaleu tot el que pugueu, adeliteu-vos en aquest capvespre primaveral...; ara sí, ja ha arribat el moment que molts estàveu esperant: el final d'aquesta aventura acadèmica tan meravellosa ací, al Penyagolosa, i que no dubto us haurà deixat una empremta que mai oblidareu.

Tot i ser els actors principals d'aquest acte tan arrelat al centre, avui hi ha unes persones que es troben ací davant, entre nosaltres, que també han finalitzat una aventura, també han deixat empremta, l'aventura de l'ensenyament, i també ho han fet a un institut públic, al Penyagolosa: m'estic referint a Carmen Bernad, Andreu Beltrán, Rosa Salvador, Isabel Micó i Pilar Pastor; cinc professores i professors que, després d'haver dedicat bona part de la seua vida a aquest centre, han decidit agafar un altre camí i deixar per sempre la docència. Ha sigut un immens honor i

un plaer per a mi poder compartir amb vosaltres moments tan meravellosos i entranyables fruit d'aquesta desagraïda, però fascinant professió. Sols em queda dir-vos que us podeu anar amb el cap ben alt; heu treballat de valent, i l'esforç i dedicació cap al Penyagolosa sempre quedarà en el record de tots nosaltres.

Ja per acabar, alumnat de 2n de batxillerat, el Penyagolosa us acomiada, al temps que us desitja molta sort per al prometedor i esperançador futur que us espera ahí fora; de ben segur que aquest institut i el seu personal no us oblidarà mai, i espera que vosaltres també el recordeu per sempre..., i si, d'ací unes setmanes, uns mesos, uns anys, passeu per davant de la façana principal del Penyagolosa i us venen al cap vells pensaments i records d'adolescència, sols us demano que esbosseu un somriure i us digueu en veu alta: jo vaig estudiar a un centre públic i de referència, jo vaig estudiar al Penyagolosa.

Enhorabona per la vostra graduació i moltes felicitats.